

От президент Хенри Б. Айринг
Първи съветник в Първото президентство

Да си СПОМНЯМЕ ВИНАГИ ЗА НЕГО

Можете ли да си представите заедно с мен пророка Мороний, издълбаващ последните думи от Книгата на Мормон върху златните плочи? Той е сам. Той вижда падението на своя народ, близки и семейство. Земята е „един непрестанен кръговрат“ от война (Мормон 8:8). Все пак, той има надежда, защото вижда нашите дни! И от всички неща, които е могъл да напише, той ни кани да *помним* (вж. Мороний 10:3).

Президент Спенсър У. Кимбъл (1895–1985) обича да преподава, че най-важната дума в речника може да бъде *помня*. Тъй като сме сключили завети с Бог, той казва: „нашата най-голяма необходимост е да (ти) помним“¹.

Може да намерите думата *помня* навсякъде в Писанията. Когато Нефи увещава своите братя, той често ги кани да помнят Господните думи и да си спомнят как Бог е спасил техните предци (вж. 1 Нефи 15:11, 25; 17:40).

В своята прощална реч, цар Вениамин използва думата *помня* седем пъти. Той се надява, че народът му ще помни „величието Божие... и Неговата добрина, и дълготърпението Му“ към тях (Мосия 4:11; вж. също 2:41; 4:28, 30; 5:11–12).

Когато Спасителят въвежда причастието, Той кани учениците Си да вземат от символите за „възпоменание“ на Неговата жертва (Лука 22:19). Във всяка от молитвите за причастието чуваме думата *винаги* точно след думата *спомнят* (вж. У. и З. 20:77, 79).

Моето послание е покана, дори молба да помните. Ето три предложения за това, което може да си спомняте всяка седмица, докато вземате от символите на причастието. Надявам се да са полезни за вас, така както са били за мен.

Спомняйте си за Исус Христос

Първо, да си спомняме за Спасителя. Да си спомняме Кой е, докато е на земята, как говори с хората и как показва доброта в Своите дела. Да си спомняме с кого прекарва време и на какво учи. Спасителят „обикаляше да прави благодеяния“ (Деяния 10:38). Той посещава болните. Отдаден е да върши волята на Своя Отец.

Най-вече, можем да си спомняме огромната цена, която Той плаща от любов към нас, за да премахне петната от греховете ни. Когато си спомняме за Него, нашето желание да Го следваме ще нараства. Ще желаем да сме малко по-добри, по-прощаващи и по-склонни да търсим Божията воля и да я вършим.

Помнете какво трябва да правите по-добре

Трудно е да мислим за Спасителя – за Неговата чистота и съвършенство – без да помислим колко грешни и несъвършени сме ние, в сравнение с това. Сключваме завети да спазваме Неговите заповеди, но често не отговаряме на този висок стандарт. Но Спасителят знаел, че ще бъде така, затова ни дава обряда на причастието.

Причастието има своите корени в старозаветната практика на жертвоприношения, включваща изповядване на греховете (вж. Левит 5:5). Вече не жертваме животни, но можем да изоставяме греховете си. В Писанията, това се нарича да принесем в жертва „съкрушено сърце и разкаян дух“ (3 Нефи 9:20). Идвайте за събранието за причастие с разкаяно сърце (вж. У. и З. 59:12; Мороний 6:2). Като правите това, ще получавате прошка за греховете и няма да се отклонявате от пътеката, водеща обратно при Бог.

Спомняйте си напредъка, който постигате

Като анализирате живота си по време на обряда на причастието, се надявам вашите мисли да се съсредоточават не само върху нещата, които сте извършили грешно, но и върху нещата, които сте направили правилно – моменти, когато сте усещали, че Небесният Отец и Спасителят са били доволни от вас. По време на причастието може да молите Бог да ви помага да си давате сметка за тези неща. Ако го правите, обещавам ви, че ще чувствате нещо. Ще чувствате надежда.

Когато правя това, Духът ме успокоява, че макар все още да съм далеч от съвършенството, днес съм по-добър от вчера. Това ми дава увереност, че благодарение на Спасителя, утре мога да стана още по-добър.

Винаги е дълъг период и това изисква много целенасочени усилия. От опит знаете, колко е трудно да се мисли целенасочено за едно нещо през цялото време. Но, без значение колко добре спазвате обещанието си винаги да си спомняте за Него, Той винаги си спомня за вас.

Спасителят знае за вашите трудности. Той знае какво е да те налегнат житейските грижи. Той знае колко спешно се нуждаете от благословията, идваща от това, винаги да си спомняте за Него и да Му се подчинявате: „за да може *винаги* да имате Неговия Дух да бъде с вас“ (У. и З. 20:77; курсив добавен).

И така, Той ви кани отново на масата за причастие всяка седмица, като отново ви дава възможността да Му засвидетелствате, че винаги ще си спомняте за Него.

БЕЛЕЖКА

1. Спенсър У. Кимбъл, „Circles of Exaltation“ (обръщение към преподавателите по религия към Образователната система на Църквата, 28 юни 1968 г.), с. 5.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Животът може да започне да тече на бързи обороти и затова е трудно винаги да си спомняме за нашия Спасител Исус Христос. Обаче, причастието осигурява специално време всяка седмица, през което можем да размишляваме върху Неговия живот и учения. С хората, които посещавате като домашни учители, помислете как използвате тези тихи моменти сега и обсъдете как може да се съсредоточавате в по-голяма степен върху Спасителя. Как може да използвате тези моменти, за да размишлявате върху нещата, които лично можете да подобрявате? Защо е важно да си спомняте напредъка, който постигате всяка седмица?

МЛАДЕЖИ

Три неща за запомняне

Думата *помня* се появява многократно в Книгата на Мормон. Нефи насърчава братята си, да си спомнят как Бог е спасил техните предци. Цар Вениамин моли народа си да помни величието на Бог. А Мороний съветва своите читатели да помнят колко милостив е Господ.

Да си спомняме за Спасителя е от съществена важност – ние дори сключваме завет да си спомняме за Него, всеки път, когато вземаме от причастието. Президент Айринг ни кани да си спомняме следните три неща по време на причастието:

- 1. Спомняйте си за Исус Христос:** Четете в Писанията за това, как Спасителят служи и показва любов към другите. По какви начини чувствате Неговата любов? Как може да служите и да показвате любов към другите хора, както е правил Спасителят?
- 2. Спомняйте си какво е нужно да подобрите:** Размишлявайте за изминалата седмица с разкаяно сърце. Изберете едно нещо, което да промените, и си запишете как ще го постигнете. Поставете своята задача на място, където да я виждате често.
- 3. Спомняйте си напредъка, който постигате:** Молете Бог за помощ да забелязвате постигнатия от вас напредък. Записвайте си какво чувствате.

Не сме съвършени, но Спасителят знае това. Затова Той ни моли да си спомняме за Него. Като си спомняме за Него, това ни дава надежда и ни помага да се подобряваме. Дори когато не успяваме да си спомняме за Него, казва президент Айринг: „Той винаги си спомня за нас“.

„Да си спомните колко милостив е бил Господ“ (Мороний 10:3).

ДЕЦА

Да си спомняме за Исус

Писанията ни учат, че трябва винаги да си спомняме за Исус Христос. Това означава, че трябва да мислим за Него *много* и да следваме примера Му!

Поставете портрет на Исус някъде, където да го виждате често.

„И ако вие наистина винаги си спомняте за Мене, ще имате с вас Моя Дух“ (3 Нефи 18:7).

Вяра, семейство,
взаимопомощ

Да опознаем нея и нейното семейство

Обучението при посещение има за цел искрено да опознаваме и обикваме всяка сестра, за да можем както да помагаме в укрепването на нейната вяра, така и да ѝ служим.

Рита Джеперсън и нейната посещаваща учителка станали добри приятелки по време на посещенията и споделянето на евангелски принципи. Но посещенията им включват също и съвместни игри на думи. Това е любимото нещо на Рита, свързано с нейната посещаваща учителка, защото тя знае, че са приятелки и посещението не е просто, за да се отбележи за свършена една задача от списъка. Има толкова много неща, които сестрите могат да правят по време на посещение, например да се разхождат заедно или да плевят малко в градината, докато децата си играят.

Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Гледайте) на себе си като на пратеници на Господ към Неговите чедета. ... Надяваме (се)... да създадете една традиция на искрена евангелска загриженост един към друг, като бдите и се

грижете един за друг и посрещайте, доколкото можете, духовните и материалните нужди по всеки начин, който помага“¹.

Господ заповядва чрез Моисей на чедата Израилеви, че „чужденецът, който се е заселил при вас, да ви бъде като ваш местен и да го обичаш като себе си“ (Левит 19:34). Сестрите, които обучаваме при посещение, може да бъдат „непознати“ в началото на нашата служба, но в процеса на опознаване на отделната сестра и нейното семейство, ще се увеличава желанието ни „да носим един другиму тежестите си, за да може те да са леки“ и да имаме „сърца, обвързани в единство и любов един към друг“ (Мосия 18:8, 21).

Рейна И. Абурто, втора съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ, си спомня когато била наскоро разведен, нов член на Църквата. „Моите посещаващи учителки дойдоха

вкъщи – разказва тя – и внесоха топло чувство на принадлежност и любов в моето сърце“².

Обмислете следното

С какви предстоящи събития трябва да сте наясно и да запомните относно семействата на сестрите, които посещавате за обучение?

БЕЛЕЖКИ

1. Джефри Р. Холанд, „Пратеници към членовете на Църквата“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 62.
2. Рейна И. Абурто, „What Has Relief Society Been for Me?“ конференция на жените в Университета Бригъм Йънг, 5 май, 2017 г., LDS.org.

Служение

Като опознаваме и обикваме всяка сестра, която обучаваме при посещение, и нейното семейство, ще получаваме лично вдъхновение как да откликваме на духовните и материални нужди на всяка една.